

Sygn. akt I C 795/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant:

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2017 r. w Olsztynie,

na rozprawie

sprawy z powództwa P. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda P. R. kwotę 10.213,92 (dziesięć tysięcy dwieście trzydzieści 92/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 lutego 2017 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.942 (cztery tysiące dziewięćset czterdzieści dwa) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwota 3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. do Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 76,47 złotych tytułem niepokrytych wydatków.

/-/ SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 795/17

UZASADNIENIE

Powód – P. R. – wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 10.483,48 zł, w tym kwoty 9.592,31 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu oraz kwoty 891,17 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od kwoty 9.592,31 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 20 lutego 2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lutego 2017 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że pozwany dotąd nie wypłacił w całości odszkodowania za szkodę spowodowaną przez sprawcę ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej (OC) u pozwanego, poprzestając jedynie na wypłacie kwoty 8.394,95 zł. Powód domaga się odszkodowania tytułem zwrotu kosztów naprawy samochodu.

Pozwany – (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. – w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, dlatego też w wyniku postępowania likwidacyjnego przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 8.394,95 zł.

W uzasadnieniu podniósł, że pojazd powoda powinien być naprawiany w sposób racjonalny, a nie przy zastosowaniu nowych części z logo producenta, co wykracza poza pojęcie racjonalnej i ekonomicznie uzasadnionej naprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 września 2015 r. powód uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawca posiadał obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(okoliczność niesporna, akta szkody)

W wyniku kolizji drogowej doszło do uszkodzenia tylnej części 20-letniego pojazdu powoda marki M. (...).

Koszt naprawy wypadkowej pojazdu powoda wynosi 17.736,87 zł brutto, przy naprawie uwzględniającej ceny części oryginalnych i średnią stawkę za 1 rbg w O. (w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych), która wynosi 120 zł netto.

(dowód: opinia biegłego M. D. – k. 46-69)

Pozwany wypłacił odszkodowanie w kwocie 8.394,95 zł. Likwidator pozwanego nie stwierdził zamontowania w pojeździe powoda części nieoryginalnych, pochodzenia alternatywnego, czy też części oryginalnych o znacznym stopniu wyeksploatowania.

(okoliczność niesporna; decyzja – k. 16, kosztorys pozwanego – k. 17-19)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda należało uwzględnić w przeważającej części.

Sąd dał wiarę przedłożonym przez strony dokumentom, albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budzi wątpliwości.

Opinia biegłego M. D. była zaś jednoznaczna, zawierała dokładne wyliczenia kosztów naprawy pojazdu wobec bezspornego zakresu szkody, w związku z czym należało podzielić wnioski w niej zawarte. Sąd przyjął za biegłym, że wartość kosztów naprawy pojazdu powoda przywracającej go do stanu sprzed wypadku zamyka się w kwocie 17.736,87 zł, a zastosowanie do naprawy części nowych i oryginalnych nie spowoduje wzrostu wartości pojazdu. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony, ma profesjonalny i kompletny charakter.

Zgodnie ze stanowiącym podstawę prawną powództwa art. 822 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Utrwalony w orzecznictwie jest zaś pogląd, że poszkodowanemu służy roszczenie o odszkodowanie mimo nie wykonania naprawy. Odmienne twierdzenia pozwanego nie znajdują uzasadnienia. Pozwany zobowiązany jest do naprawienia szkody, a nie zwrotu kosztów naprawy.

W tych warunkach należało uwzględnić powództwo do kwoty 9.341,92 zł (koszty naprawy 17.736,87 zł – kwota wypłacona przez pozwanego z tytułu naprawy 8.394,95 zł) na podstawie umowy ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej łączącej sprawcę kolizji z pozwanym i zgodnie z przepisami art. 805 i n. K.c., art. 361 Kc, art. 19 oraz art. 34 i nast. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r., nr 124, poz. 1152). Nadto powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie, zgodnie z art. 817 § 1 kc, a mianowicie

od następnego dnia po upływie 30-dniowego terminu od zawiadomienia o wypadku. Powód domagał się zasądzenia skapitalizowanych odsetek od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 20 lutego 2017 r. od kwoty należnego odszkodowania. Analiza akt szkody nie wskazywała na błędne wyliczenie początkowej daty, od której powód ich dochodził. Z uwagi jednak na fakt, że szkoda stanowiła kwota niższa niż dochodzona pozwem, kwota skapitalizowanych odsetek również uległa zmniejszeniu do kwoty 872 zł.

Łącznie zatem należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.231,92 zł (uzupełniające koszty naprawy 9.341,92 zł + skapitalizowane odsetki 872 zł) z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 lutego 2017 r. (pkt I wyroku).

Powództwo w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu jako bezzasadne (pkt II wyroku).

O kosztach procesu zaś orzeczono w oparciu o art. 100 zd. 2 kpc, wkładając na pozwanego obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, bowiem powód uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Powód zaś poniósł koszty zastępstwa prawnego (3617 zł), opłaty od pozwu (525 zł) i koszty uiszczony zaliczki na wynagrodzenie biegłego (800 zł), co daje w sumie kwotę 4.942 zł i tę kwotę zasądzono dodatkowo na rzecz powoda (pkt III wyroku).

Natomiast o kosztach sądowych orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 83 ust. 2 tejże ustawy i art. 100 zd. 2 kpc. Wydatki związane z opinią biegłego wyniosły łącznie 876,47 zł. Powód uiścił zaliczkę w wysokości 800 zł, która została wykorzystana w całości. Pozostała kwota 76,47 zł została tymczasowo wypłacona ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie. Wobec wyniku procesu, na podstawie powołanych przepisów, Sąd nakazał ściągnięcie wskazanej kwoty od pozwanego (pkt IV wyroku).

Z tych powodów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Paweł Juszczyzyn